

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ПРИБУТКОМ ПІДПРИЄМСТВ КАБЕЛЬНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

Прибуток є головною рушійною силою ринкової економіки, він забезпечує інтереси держави, власників і персоналу підприємств. В умовах ринкової економіки прибуток є головною метою, основним спонукальним мотивом будь-якого бізнесу, створює базу економічного розвитку держави в цілому, є критерієм ефективності конкретної діяльності. У системі внутрішніх джерел формування фінансових ресурсів, що забезпечують розвиток підприємства, прибутку належить головна роль. Крім того, прибуток служить джерелом зростання ринкової вартості підприємства, задоволення соціальних потреб, основним захисним механізмом загрози банкрутства.

За даними Державного комітету статистики України у січні-червні 2019 р. 25,6% підприємств працювали збитково, а сума чистого збитку становила 70518,8 млн.грн. У тому числі збитки промислових підприємств становили 43103,4 млн.грн. [1]. Виходячи з цього, проблеми вдосконалення існуючих інструментів управління прибутком підприємства кабельної промисловості є вельми актуальними.

Проблеми управління прибутком розглянуто у роботах вітчизняних авторів, таких як І.О.Бланк, М.Г.Грещак, Л.В.Фролова, О.В.Єфімова, Н.Н.Ушакова, і зарубіжних - Д.Хорн, Б.Файфер, Д.Миддлтон, Ж.Ришар, Л.Чедвіг, Д.Шим і ін.

Мета даного дослідження полягає у всебічному вивченні процесу управління прибутком підприємств кабельної промисловості, питань його формування та використання, а також розгляд інструментів управління прибутком.

Управління прибутком являє собою процес розробки та прийняття ефективних управлінських рішень за всіма основними аспектами його формування та розподілу, і використання на підприємстві з метою максимізації добробуту власників підприємства в поточному та перспективному періодах [2].

Принципи управління прибутком залежать від багатьох факторів, головними із яких є особливості галузевої приналежності, спеціалізація підприємства, його організаційна форма і форма власності, цілі стратегічного розвитку й етапи реалізації стратегії і т.д. Це зумовлює поряд з використанням загальноприйнятих принципів управління прибутком необхідність розробки особливих принципів для кожного конкретного підприємства індивідуально, ґрунтуючись на системному підході і комплексному аналізі його діяльності. Дослідження принципів управління дозволяє застосовувати обмірковані, аргументовані дії і рішення при розробці інструментів управління прибутком [3].

Бланк І.О. виділяє п'ять основних принципів, що лежать в основі управління прибутком [2, с.48-50]:

- інтегрованість із загальною системою управління підприємством. Так як прибуток є основним узагальнюючим показником діяльності всього підприємства, то будь-які управлінські рішення, в остаточному підсумку, впливають на його обсяг. Тому управління прибутком повинне бути безпосередньо пов'язане з усією системою управління підприємством;

- комплексний характер прийняття управлінських рішень;

- високий динамізм управління. Постійні зміни умов зовнішнього й внутрішнього середовища, вимагають від системи управління прибутком здібності швидко пристосовуватися до цих змін;

- варіативність підходів до розробки окремих управлінських рішень. Найбільш вірне управлінське рішення можна сформулювати тільки в тому випадку, якщо аналізуються кілька альтернативних сценаріїв розвитку господарської діяльності підприємства;

- орієнтованість на стратегічні цілі розвитку підприємства. Формування цілей управління прибутком повинне здійснюватися з урахуванням стратегічних пріоритетів розвитку господарської діяльності.

Управління прибутком підприємства під час його формування, розподілу та використання передбачає створення певних управлінських та організаційних аспектів. Так, під час формування прибутку підприємств кабельної промисловості необхідно розробити систему показників для оцінки його потенційного обсягу та якості.

Під час розподілу прибутку необхідно визначити пріоритетні напрями розвитку підприємства для ефективного його функціонування, тобто розподіл і використання прибутку повинні виходити із головної місії підприємства та досягнення стратегічних цілей.

Важливим аспектом в управлінні прибутком є пошук шляхів підвищення прибутковості підприємства. Для пошуку резервів прибутковості доцільно скористатися трирівневою факторною моделлю оцінки рентабельності операційної діяльності, яка запропонована в роботі Семерунь Л.В. [4]. Серед головних факторів впливу в моделі виділено фінансові результати та витрати операційної діяльності, які характеризують перший результатно-витратний рівень дослідження. На другому рівні, оцінюють вплив фінансових результатів від основної та результатів іншої операційної діяльності. На третьому рівні, враховуючи специфіку підприємств кабельної промисловості доцільно деталізувати процес формування результатів через ціновий фактор, фізичний обсяг реалізації, рівень валового прибутку, рівень адміністративно-збутових витрат, розмір інших операційних доходів і витрат іншої операційної діяльності.

Застосування зазначеної моделі дозволить своєчасно виявляти резерви підвищення прибутковості операційної діяльності підприємств кабельної промисловості. Оскільки тільки розуміння того в якому напрямку діяти, може привести до позитивної динаміки прибутку підприємства. Необхідно застосовувати ефективні підходи до

управління прибутком суб'єктів господарювання задля підвищення рентабельності виробництва та інвестиційної привабливості, зміцнення конкурентоспроможності підприємства на ринку кабельної продукції.

Література

1. Офіційний web-сайт Державного комітету статистики України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу з <http://www.ukrstat.gov.ua>.
2. Бланк И.А. Управление прибылью [Текст] / И.А. Бланк -К.: Ника-Центр, Эльга, 2002.-752с.
3. Денисенко Л.О., Кучерявенко Ю.О. Шляхи поліпшення процесу управління прибутком на підприємстві / Л.О. Денисенко, Ю.О. Кучерявенко // Проблеми економіки організації та управління підприємствами. Вісник КНУТД. – 2014. – № 1. – С. 145–152.
4. Семерунь Л.В. Фактори і резерви підвищення ефективності операційної діяльності торговельних підприємств / Л.В. Семерунь // Торгівля і ринок України: зб. наук. праць. -Донецьк : Вид-во ДонНУЕТ, 2010. - Вип. 29. - С. 284-292.